Çocuk ve
Pelikan
Çınar BİBER

Çocuk ve Pelikan

Çınar BİBER

Leo açık kahverengi tenli ve kısa kıvırcık siyah saçlı meraklı bir çocuktu. Parlak sarı bir tişört, mavi şort ve kırmızı bir beyzbol şapkası giyiyordu. Cumartesi günü küçük yeşil sırt çantasına bir defter ve kurşun kalem koydu. Bugün annesiyle birlikte sulak alanı ziyaret edeceklerdi. Leo kuşları çok severdi ve onları yakından görmek için sabırsızlanıyordu.

Sulak alan sesler ve renklerle doluydu. Uzun yeşil sazlar hafif rüzgârda sallanıyor, yusufçuklar suyun üzerinde hızla uçuyordu. Leo'nun annesi açık yeşil bir bluz ve hasır güneş şapkası giymişti, boynunda bir fotoğraf makinesi taşıyordu. Leo defterini açarken gülümsedi. "Şu kuşlara bak!" dedi Leo, kocaman yuvarlak kahverengi gözleri hayretle açılmıştı.

Haki üniformalı ve geniş kenarlı şapkalı uzun boylu bir park görevlisi onları karşıladı. Koyu kahverengi teni ve kırışık, sevecen bir gülümsemesi vardı. "Sulak alana hoş geldiniz!" dedi. "Ben Görevli Joe. Pelikanlarımızı görmek ister misiniz?" Leo hevesle başını salladı ve ahşap yürüyüş yolunda görevlinin peşinden gittiler. Leo kalemini sıkıca tuttu, çizmeye hazırdı.

Görevli Joe suyun üzerinde süzülen büyük beyaz bir kuşu gösterdi. Uzun turuncu bir gagası ve kocaman bir gırtlak kesesi vardı. "Bu bir pelikan," dedi. "Balıkları kesesiyle toplar." Leo pelikanın suya zarifçe konuşunu izledi. Kuşu hemen defterine çizdi ve büyük harflerle "pelikan" yazdı.

Görevli Joe pelikanların yiyecek bulmak ve yuva yapmak için sağlıklı sulak alanlara ihtiyacı olduğunu anlattı. "Sulak alanlar kuşlar için kalabalık bir şehir gibidir," dedi. "Balıkçıllar, ördekler ve kurbağalar da burada yaşar. Bütün bu farklı canlılar biyolojik çeşitliliği oluşturur." Leo defterine "biyolojik çeşitlilik" yazdı. Bu kelimeyi sevdi. Sulak alanların kendisi gibi önemli ve büyük geliyordu.

Leo'nun annesi pelikan sakin sakin yüzerken fotoğrafını çekti. "Biyolojik çeşitlilik neden önemli?" diye sordu Leo. Görevli Joe gülümsedi. "Her hayvanın ve bitkinin bir görevi var. Birbirlerine yardım ederler. Biri giderse diğerleri zorlanabilir." Leo pelikanın balığa, balığın da temiz suya ihtiyacı olduğunu düşündü. Her şey bir yapboz gibi birbirine bağlıydı.

Leo sığ suda hareketsiz duran mavi bir balıkçıl gördü. Uzun ince bacakları ve keskin bir gagası vardı. Yakında bir ördek, yavrularıyla sıra sıra kürek çekiyordu. Leo hepsini defterine çizdi. "Burada ne kadar çok çeşit kuş var!" dedi. Annesi başını salladı. "Çünkü sulak alanlar sağlıklı," dedi.

Görevli Joe Leo'ya yürüyüş yolundaki bir posteri gösterdi. Posterde kuş resimleri ve doğayı korumayla ilgili yazılar vardı. "Posterler insanların öğrenmesine yardımcı olur," dedi. Leo'nun gözleri parladı. "Pelikanlar hakkında bir poster yapabilirim!" dedi. "Ve sulak alanların her türlü canlıya nasıl yardım ettiğini gösterebilirim." Görevli Joe sırıttı. "Bu harika bir fikir!"

Leo bir banka oturdu ve posterini planlamaya başladı. Ortaya, kesesi balık dolu büyük bir pelikan çizdi. Etrafına balıkçıllar, ördekler, kurbağalar ve balıklar çizdi. Üstüne "Sulak alanlar yuvamızdır" yazdı. Annesi omzunun üzerinden baktı. "Sen gerçek bir bilim insanısın," dedi. Leo gurur duydu.

Eve dönerken Leo durmadan pelikanlardan ve biyolojik çeşitlilikten bahsetti. "Bir pelikanın kesesinin karnından daha fazlasını alabildiğini biliyor muydun?" diye sordu. Annesi güldü. "Bunu bilmiyordum!" dedi. Leo defterine sarıldı. Posterini bitirip sınıfıyla paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Evde Leo çizimlerini masaya yaydı. Büyük harflerle "Sulak Alanlarımızı Koruyalım!" yazdı ve pelikanlarla ilgili bilgiler ekledi. Temiz suyun balıklara, balıkların da pelikanlara nasıl yardım ettiğini gösteren oklar çizdi. Annesi her şeyi düzgünce yapıştırmasına yardım etti. Poster rengârenk ve capcanlıydı.

Ertesi gün Leo posterini okula getirdi. Öğretmeni posterini duvara astı. "Bu harika, Leo!" dedi. "Hepimize önemli bir şey öğrettin." Leo'nun sınıf arkadaşları etrafına toplandı, pelikanı ve diğer kuşları işaret ettiler. Leo sulak alanların biyolojik çeşitliliği nasıl desteklediğini anlattı. "Onları temiz tutmalıyız," dedi.

O öğleden sonra Leo'nun sınıfı sulak alanlara yardım etmenin yollarını konuştu. Parktaki göletin yakınında çöp toplamaya karar verdiler. Leo mutlu hissetti. Posteri güzel bir şeyin başlangıcı olmuştu. Annesi onu almaya geldi. "Posterinin çok beğenildiğini duydum," dedi. Leo sırıttı. "Artık herkes sulak alanları korumak istiyor!"

Haftalar sonra Leo ve annesi sulak alanı yeniden ziyaret etti. Görevli Joe yürüyüş yolundan el salladı. "Posterin hâlâ ziyaretçi merkezinde asılı!" dedi. Leo'nun yüzü aydınlandı. Suyun üzerinde süzülen bir pelikanı izlediler. Pelikan bir balık yakalayıp yuttu. Leo bu özel yeri başkalarının önemsemesine yardım ettiği için gurur duydu.

Leo banka oturdu ve defterini açtı. Bu kez gülümseyen bir pelikan çizdi. "Daha çok kuş öğrenmek istiyorum," dedi annesine. Annesi kolunu omzuna doladı. "Doğanın sesi olabilirsin," dedi. Leo pelikana baktı ve o da gülümsedi. Keşfetmeye ve paylaşmaya devam edeceğini biliyordu.

Güneş batarken sulak alan altın renginde parladı. Leo burayı yuva edinen bütün kuşları ve hayvanları düşündü. Sağlıklı sulak alanların biyolojik çeşitliliği desteklediğini ve meraklı bir çocuğun bile fark yaratabileceğini biliyordu. Defterine sarıldı ve pelikana el salladı. "Yakında görüşürüz," diye fısıldadı.